

økonomikonsulenternes vedkommende gjaldt dog allerede tidligere en særlig begrænsning, idet det er en forudsætning for tilskud, at der for hver konsulent eller assistent udarbejdes henholdsvis 125 og 100 driftsregnskaber, der skal optages i en beretning.

I forbindelse med bestræbelser på at undgå stigninger i de offentlige udgifter fandt man det imidlertid i februar 1972 nødvendigt i en skrivelse til de ansættende organisationer at fastsætte, at der ikke uden udtrykkelig godkendelse kunne ydes tilskud til konsulenter og assistenter ud over det antal, der var ansat pr. 1. april 1972 inden for hver enkelt organisation eller sammenslutning af organisationer.

På denne baggrund finder man det ved revisionen af loven rigtigst i loven at optage en bestemmelse, der udtrykkeligt bemyndiger landbrugsministeren til at begrænse antallet af ansatte, hvortil der kan ydes tilskud, jfr. den foreslåede bestemmelse i § 2, stk. 2. I henhold til denne bestemmelse kan eventuelt — i samråd med samvirksomhederne — fastsættes normer for ansættelsen af konsulenter også på andre områder end driftsøkonomi, hvor dette findes fonødent for at fremme den ønskede tilpasning i personalestrukturen, herunder hvad angår fordelingen af konsulenterne mellem de enkelte lokale organisationer.

Som anført foran er tilskuddet til driftsøkonomikonsulenterne sat i forhold til udarbejdelsen af et vist antal driftsregnskaber, der skal optages i en beretning. Det bemærkes, at der i landboorganisationerne for tiden foregår overvejelser, om man ved en omlægning af disse tilskudsregler kan opnå en mere smidig og rationel udnyttelse af statstilskuddet til driftsøkonomisektoren.

Det gennemførte „ansættelsesloft“ agtes indtil videre opretholdt, og man finder, at der ikke for tiden er behov for en yderligere offentlig styring af dette udgiftsområde, men at man kan afvente resultaterne af landbo- og husmandsforeningernes fortsatte rationaliseringsarbejde.

B. Ad det nye kapitel 2. Tilskud til erhvervs- og samfundsmæssig vejledning af personer, der er beskæftiget ved jordbrug (§§ 8-10).

De europæiske Fællesskabers Råd vedtog den 17. april 1972 direktiv nr. 72/161/EØF om social og erhvervsmæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget.

Ifølge direktivets *afsnit I* påhviler det medlemsstaterne at indføre en ordning, der har til formål at udvikle den sociale og erhvervsmæssige vejledning af personer, der er beskæftiget ved landbrug.

Ifølge direktivets *afsnit II* påhviler det medlemsstaterne at indføre en ordning til fremme af bl. a.

den faglige uddannelse af personer, der er beskæftiget ved landbrug.

Herudover indeholdt direktivet oprindeligt bestemmelser i afsnit III om indførelse af en omskoliningsordning for personer, der ønsker at opgive deres beskæftigelse inden for landbruget og søge over i andet erhverv. Bestemmelserne er imidlertid bortfaldet ved Rådets afgørelse af 19. december 1972 (72/428/EØF) om intervention fra Den europæiske Socialfond til fordel for personer, der forlader landbruget for at udøve en virksomhed uden for landbruget.

Vedr. direktivets afsnit I.

Det er hensigten, at vejledningen skal foretages dels af nogle konsulenter som heltidsbeskæftigelse og dels af et antal konsulenter som deltidsbeskæftigelse.

Vejledningen skal foretages i forbindelse med den offentlige arbejdsformidling og den dertil knyttede erhvervsvejledning.

De konsulenter, der skal foretage vejledningen, skal udpeges hertil af landbrugsministeren, og de skal gennemgå en nærmere fastsat uddannelse og videreuddannelse.

De nærmere regler for vejledningen vil blive fastsat i en bekendtgørelse efter forudgående forhandlinger med landbrugets og gartnerierhvervets organisationer.

Vedr. direktivets afsnit II.

Regeringen er af den opfattelse, at den bestående ordning med hensyn til videreuddannelse af personer, der er beskæftiget ved jordbrug, opfylder kravene i direktivets afsnit II. Denne videreuddannelse hører dels under undervisningsministeriet, dels under landbrugsministeriet og dels under arbejdsministeriet.

Der foreslås derfor ikke indført nye bestemmelser til opfyldelse af direktivets afsnit II.

Lovforslagets statsfinansielle konsekvenser.

Ad kapitel I.

Udgiften til tilskud til den landøkonomiske konsulentvirksomhed (finanslovsparagraf 11.5.11. Landøkonomiske konsulenter) har udvist en jævn stigning i forbindelse med lønudviklingen og har i finansåret 1973-74 udgjort 83.641.933 kr. På forslaget til finanslov for finansåret 1975-76 er optaget et beløb på 97.500.000 kr.

Nærværende lovforslag vil for så vidt angår ændringerne i lovens hidtidige bestemmelser (kap. 1) betyde en merudgift på ca. 565.000 kr. i forbindelse med de i forslag nr. 2, 5 og 8 foreslåede ændringer,